

РЕШЕНИЕ

№ 1683

гр. Русе, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. И.а
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20234520100410 по описа за 2023 година

В.Н.В – управител на „Параенергоремонт“ ООД заявява, че основната дейност на представляваното от него дружество е изграждане на водопроводни, канализационни, отоплителни и климатични инсталации.

През м.февруари сключил в устна форма договор за изработка с „Ваярта“ ООД, по силата на който ответникът възложил, а ищецът приел да изгради напоителна система в земеделска земя, находяща се в землището на град Мартен, включително изготвяне на документите за узаконяването ѝ, които се подават към Басейнова дирекция Дунавски район. Страните постигнали съгласие работата да бъде извършена до края на 2022г. Уговорили възнаграждение за изпълнителя в размер на 29 949.60 лева с ДДС, формирано от 27 309.60 лева с ДДС – възнаграждение за извършване работата по изграждане на напоителната система и 2640 лева с ДДС – възнаграждение за изготвяне на документацията. На 24.02.2022г. възложителят заплатил авансово 15 600 лева с ДДС, съгласно фактура №1000000136/23.02.2022г., а остатъка следвало да преведе след изграждане на напоителната система и извеждане на водата.

Съобразно уговореното, ищецът извършил проучване на терена, който се оказал годен за изкопаване на кладенец и поставяне на помпа. Започнал работа по изграждане на напоителната система – пробиване чрез сондажна машина, изграждане на кладенец и поставяне на помпа за извеждане на водата. През м.юли 2022г. приключил изграждането на напоителната система и работата била приета от ответника, който започнал да използва кладенеца. В.В. изискал от възложителя да му заплати остатъка от възнаграждението за изграждане на напоителната система – 11 709.60 лева с ДДС и издал фактура

№1000000162/19.08.2022г., по която постъпило частично плащане – 9709.60 лева. Ответникът обяснил, че ще заплати остатъка от 2000 лева след изготвяне на документацията към Басейнова дирекция, ведно с дължимото за това възнаграждение от 2640 лева с ДДС.

Молителят пояснява, че документацията за узаконяване на кладенеца следвало да бъде изготвена от компетентно лице със специални знания и умения, поради което възложил това на „Ариент“ ЕООД, представлявано от Й. Б.. Подизпълнителят подготвил документите, за което издал фактура №15/15.11.2022г. Предоставил на „Параенергоремонт“ ООД готовата документация за регистриране на кладенеца. Ищецът я предал на ответника, който подал документите на Басейнова дирекция Дунавски район. „Параенергоремонт“ ООД издало последваща фактура №1000000171/15.11.2022г. за сумата 2640 лева с ДДС, съставляваща уговорено възнаграждение за изготвяне на съответната документация. Въпреки свършената работа, съобразно уговорките, възложителят не заплатил остатъка от възнаграждението за изграждане на напоителната система - 2000 лева и възнаграждението за изготвяне на документите по узаконяването му – 2640 лева. Поради тази причина В.В. инициирал производство по обезпечаване изпълнението на настоящия иск и по образуваното ЧГД №6448/2022г., РРС допуснал обезпечение и издал обезпечителна заповед, въз основа която ищецът образувал изпълнително дело.

Предвид изложеното, В.В. моли съда да осъди „Ваярта“ ООД, ЕИК 206565834 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул."И.В."№24, вх.2, ет.7, ап.13, представлявано от П.Г.М. да заплати на „Параенергоремонт“ ООД, ЕИК 117596118 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.ул. "Т" №..., бл"Д.".... дължимите по договор за изработка, сключен в устна форма през месец февруари 2022г. суми: 2000 лева – неплатен остатък по фактура №1000000162/19.08.2022г. за изграждане на напоителна система и 2640 лева с ДДС – възнаграждение за изготвяне на документация за узаконяване на изграденото съоръжение, съгласно фактура №1000000171/15.11.2022г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от 19.01.2023г. до окончателното им изплащане.

Претендира разносните направени в обезпечителното и настоящото производство.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът – „Ваярта“ ООД е депозирал отговор на исковата молба, в който излага доводи досежно неоснователността на ищцовите претенции.

Ответникът признава, че през м.февруари 2022г. между „Ваярта“ ООД в качеството на възложител и „Параенергоремонт“ ООД – изпълнител е сключен устен договор, по силата на който изпълнителят се задължил да изгради напоителна система (кладенец) в собствена на възложителя земеделска земя в град Мартен.

Твърди, че със сключване на договора ищецът поел две допълнителни задължения: 1. лично или чрез трето лице да изготви и предостави на възложителя документация за узаконяване на напоителната система и 2. да окаже съдействие пред Басейнова дирекция – Дунавски район с цел реалното узаконяване на кладенеца и практическото му въвеждане в експлоатация.

Оспорва твърдението, че контрагентите постигнали съгласие за изготвянето на

документацията по узаконяване да се заплати отделно възнаграждение в размер на 2640 лева с ДДС. Поддържа, че договорът бил единен и комплексен и възнаграждението – 27 309.60 лева с ДДС било дължимо за изпълнението в цялост на трите задължения: изграждане на напоителна система; предоставяне документация за узаконяването ѝ и оказване съдействие пред Басейнова дирекция – Дунавски район за реалното узаконяване на кладенеца и практическото му въвеждане в експлоатация.

Ищецът своеволно издал фактура №1000000171/15.11.2022г. на стойност 2640 лева, която не предоставил на „Ваярта“ ООД, съответно не била приемана от възложителя и не била осчетоводявана от него. За тази фактура ответникът узнал от исковата молба, към която била приложена. Твърди, че тази фактура не отразява реална стопанска операция/сделка и не създава задължение в тежест на лицето, сочено като получател по нея – „Ваярта“ ООД.

Твърди, че до настоящия момент не е издаден административен акт за узаконяване и въвеждане в експлоатация на напоителната система и това е причината да не бъде заплатен остатък по фактура №1000000162/19.08.2022г.

Сочи, че в изпълнение на уговорките по договора, срочно и добросъвестно е изпълнявал ликвидните си и изискуеми парични задължения. Пояснява, че изпълнението от страна на ищеца главно задължение – изграждане на напоителната система би било практически безпредметно, ако не бъде узаконена и въведена в експлоатация.

Съобразявайки събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимия закон, съдът прие за установено от фактическа страна, следното:

Не се спори, че през м.февруари 2022г. между „Ваярта“ ООД в качеството на възложител и „Параенергоремонт“ ООД – изпълнител е сключен устен договор, по силата на който изпълнителят се задължил да изгради напоителна система (кладенец) в собствена на възложителя земеделска земя в град Мартен и да подготви документите за узаконяването ѝ, които се подават в Басейнова дирекция „Дунавски район“. „Параенергоремонт“ ООД изпълнило главното задължение по договора – изработил напоителна система; изготвило и предало на възложителя документацията за узаконяване на кладенеца. „Ваярта“ ООД подало документацията в Басейнова дирекция „Дунавски район“, входирано под №РР-12-1612/14.10.2022г.

За извършените дейности ищецът издал:

- фактура №1000000136/23.02.2022г. на стойност 15 600 лева, с основание – „Плащане по договор“. Сумата е заплатена на 24.02.2022г.;

- фактура №1000000162/19.08.2022г. на стойност 11 709.60 лева, с основание – „Окончателно плащане по договор“. На 25.08.2022г. ответникът е заплатил част от сумата – 9709.60 лева.

- фактура №1000000171/15.11.2022г. на стойност 2640 лева, с основание – „Изготвяне на документи за Басейнова дирекция“.

Фактурите са вписани в дневник за продажбите за съответния данъчен период и

изпратени чрез електронна поща на ответното дружество.

На 15.11.2022г. „Ариент“ ЕООД издало на „Параенергоремонт“ ЕООД фактура №15 на стойност 1500 лева за „подготовка на документи за регистрация на тръбен кладенец на „Ваярта“ ООД в имот с идентификатор 47336.39.251 по кадастралната карта на гр.Мартен“.

През м.август 2022г. Й. Б. изпратил на електронната поща на П. М. файл, съдържащ указания относно документите, необходими за подготовка на заявление и обосновка за разрешително за водовземане от съществуващи водоземни съоръжения за стопански цели.

С оглед установяване релевантни за спора факти е допуснат разпита на *Й. И. Б.* – управител на „Ариент“, ЕООД. Свидетелят заявява, че регистрираното от него дружество е с предмет на дейност „проектиране на тръбни кладенци за водоснабдяване“. Пояснява, че съгласно Закона за водите при изграждане напоителна система следвало да се направи обосновка на водовземането чрез нови водоземни съоръжения - сложна процедура, която отнемала много време. За да се осъществи водоползването било необходимо съоръженията да са регистрирани, цялата система – изработена, изградена и функционираща. Първоначално системата подлежала на регистрация, след което Басейнова дирекция издавала съответното разрешение. Твърди, че посетил мястото, за да определи техническите параметри на съоръжението и по предложение на г-н Владимиров изработил документацията по узаконяване тръбния кладенец на ответното дружество. Документацията била подадена в Басейнова дирекция от управителя на ответното дружество. Поддържа, че възнаграждението за извършените услуги му е заплатено по банков път от В.В.. В процеса на подготвяне на документите контактувал с г-н М. по електронна поща. Провел и телефонен разговор с него, като му обяснил процедурата. Обяснява етапите на процедурата и времето, необходимо за приключването ѝ.

В хода на производството е възложена и приета, неоспорена от страните съдебно – техническа експертиза, чието заключение съдът цени като ясно и пълно. След прослушване аудио-запис, вещото лице е възпроизвело като текстови файл, част от разговор, проведен между П. М. и Й. Б.. Експертът не е установил индикации за интервенции по аудио-записа и е констатирал, че същият е автентичен.

Изложената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предвид изложените в исковата молба обстоятелства и формулиран петитум съдът квалифицира правно предявените обективно съединени искове по чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Претенцията е за реално изпълнение на договорно задължение. Общите предпоставки, които трябва да са кумулативно налични за уважаване на иска включват: валидно облигационно отношение, от което възниква задължение за изпълнение, пълно или частично неизпълнение, както и реалното изпълнение да е възможно.

Съдът намира за установено, че между страните по делото е възникнал правно релевантен договор за изработка, уреден в чл.258 и сл. ЗЗД, от който е възникнало задължение за ответното дружество да заплати претендираната искова сума. Договорът е двустранен, консенсуален, възмезден и неформален. Основното задължение на изпълнителя

като страна по договора е да извърши възложената му работа, съобразно поръчката на възложителя и да му я предаде, а основното му право е да получи възнаграждение за извършената работа. Основните задължения на възложителя се свеждат до приемане извършената, съгласно договора работа и заплащане уговореното възнаграждение. Право на възложителя е и да откаже приемане на работата, която не съответства на поръчката му, а при отклонение има право да на отказ от договора в хипотезата на чл.268 ЗЗД.

Законодателят не е предвидил форма за действителност на договора за изработка, следователно такъв би могъл да бъде сключен и в устна форма. За да бъде сключен договорът и да породи правните си последици, е необходимо да бъде постигнато съгласие между страните. Съгласието е съвпадане на волеизявленията на предложителя и адресата на предложението. Между съдържанието на предложението и приемането, трябва да се покрива. За да бъде действително, предложението макар и неформално, следва да бъде пълно, да съдържа всички съществени елементи на бъдещия договор и да е налице сериозно намерение за сключване на договор. В този случай то обвързва предложителя при хипотезите на чл.13 ЗЗД. Договорът се смята сключен в момента, в който приемането достигне у предложителя – чл.14, ал.1 ЗЗД, като естествено правилата са диспозитивни и страните могат да уговорят помежду си отклонение от тях. Приемането е волеизявление на адресата на предложението, което изразява съгласие с предложението. Същото е неформално, може да бъде направено изрично – устно или писмено, или с конклюденти действия, но при всички случаи, за да породи действието си и да обвърже страните, е необходимо дори и при конклюдентно приемане, предприетите от адресата на офертата действия да са ясни и недвусмислени и да разкриват сериозно намерение за обвързване.

Наличието на облигационна връзка, основана на договор за изработка се твърди, както от ищеца, така и от ответника.

Спорът се свежда до това, дали в цената 27 309.60 лева е включено възнаграждението за изготвяне документите за узаконяване напоителната система и в кой момент е следвало да бъде извършено окончателното плащане на възнаграждението – след изготвяне документацията по узаконяване или след издаване съответното разрешително от Басейнова дирекция.

Ищецът не е ангажирал доказателства, обуславящи извод, че уговорената цена 27 309.60 лева е възнаграждение за извършване работа *единствено* по изграждане на напоителната система. В исковата молба се твърди, че предмет на договора е изграждане напоителна система и изготвяне документите за узаконяването ѝ. Фактура №1000000162/19.08.2022г. е издадена с основание „окончателно плащане по договор“, което предполага, че това е възнаграждението за възложената работа – изграждане напоителна система и изготвяне документацията по узаконяване. Сборът от сумите по двете фактури (№1000000136/23.02.2022г. и №1000000162/19.08.2022г.) е 27 309.60 лева. От изложеното следва, че сумата 2640 лева е част от уговореното между страните възнаграждение в размер на 27 309.60 лева и претендираните 2640 лева не се дължат от възложителя. Отделно от това

е необходимо да се отбележи, че „Ариент“ ЕООД е оценило на 1500 лева извършените услуги – подготовка на документи за регистрация на тръбен кладенец (фактура №15/15.11.2022г. - лист 18) и не става ясно, как е формирана сумата 2640 лева по издадената от ищеца фактура №1000000171/15.11.2022г.

Недоказано остана твърдението на ответното дружество, че остатъка от 2000 лева, по фактура №1000000162/19.08.2022г., е дължим след издаване съответното разрешително от Басейнова дирекция. Изпълнителят е извършил възложената работа – изградил е напоителната система и е подготвил документите по узаконяването ѝ. Не се спори, че документацията е подадена в Басейнова дирекция „Дунавски район“. Според св.Б., срокът за издаване разрешително, съгласно Закона за водите е 45 дни, но на практика процедурата продължава няколко години, тъй като документите за цяла северна България се обработват от един главен експерт в отдел „Разрешителен“. Очевидно, извън възможностите на „Параенергоремонт“ ООД е да ускори процедурата по издаване на съответния административен акт и не е логично остатъка от възнаграждението да е дължимо и да е в зависимост от действията на трети лица.

По изложените съображения съдът счита, че претенцията е основателна за сумата 2000 лева, а в останалата част за претендираните 2640 лева, като недоказана следва да бъде отхвърлена.

Върху главницата следва да се присъди законна лихва, считано от 19.01.2023г.

По разноските:

Предвид изхода на спора, съобразно разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника са направените от ищеца разноски по делото, съразмерно с уважената част от претенциите. Направените от ищеца разноски в настоящото и обезпечителното производство са в общ размер 1821.60 лева, а съобразно уважената част от иска следва да му се присъдят разноски в размер на 785.17 лева.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът дължи на ответника разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска. Разноските на ответника възлизат на 1311 лева (възнаграждение за процесуално представителство и вещо лице), а съразмерно с отхвърлената част от иска следва да му се присъди сумата 745.91 лева.

По компенсация между двете вземания, ответникът дължи на ищеца разноски в размер на 39.26 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Ваярта“ ООД, ЕИК 206565834 със седалище и адрес на управление:

гр.Русе, ул."И.В."№24, вх.2, ет.7, ап.13, представлявано от П.Г.М. да заплати на „Параенергоремонт“ ООД, ЕИК 117596118 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.ул. "Т" №..., бл"Д.".... сумите: **2000 лева** – неплатен остатък по фактура №1000000162/19.08.2022г. за изграждане на напоителна система, дължима по договор за изработка, сключен през месец февруари 2022г. в устна форма, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 19.01.2023г. до окончателното ѝ изплащане и **39.26 лева** – разноси по делото.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от „Параенергоремонт“ ООД, ЕИК 117596118 срещу „Ваярта“ ООД, ЕИК 206565834 иск за заплащане сумата 2640 лева с ДДС – възнаграждение за изготвяне документация за узаконяване на изграденото съоръжение, съгласно фактура №1000000171/15.11.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 19.01.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр.Русе в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____